

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Dany Černé a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **P., s. r. o.**, zastoupen Mgr. Vladimírem Braškem, adresa pro doručování K Líšnu 232, 257 51 Bystřice, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.10.2009, č.j. MHMP 652036/33/B/Řur/2009,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 10.10.2009, č.j. MHMP 652036/33/B/Řur/2009, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2, odboru živnostenského, ze dne 25.6.2009, č.j. ZIV/7745/08/VI/1012048/42, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč za opakované porušení ustanovení § 1 odst. 1 nařízení č. 16/2005 Sb. h. m. Prahy, kterým se vydává tržní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tržní řád“) a byla mu uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1000,- Kč.

Žalobce v žalobě namítl, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal s námitkou, že „tzv. zahrádka“, jejímž provozováním po 22. hodině mělo dojít k porušení zmiňovaného ustanovení tržního řádu, je součástí celé provozovny a slouží žalobci k uspokojování potřeb jeho zákazníků. Žalovaný se podle žalobce rovněž nevypořádal s jeho

námitkou, že „zahrádka“ je umístěna fakticky ve dvoře objektu, je stavebně nedílně spojena přímo s restaurací a je provozována neustále pouze s ohledem na počasí, protože se jedná o polykarbonátem zastřešený, ale nevytápěný prostor, ohraničený přímým vchodem z restaurace a venkovními obvodovými zdmi přímo sousedících okolních objektů. Vzhledem k tomu, že se žalovaný těmito námitkami v napadeném rozhodnutí nezabýval, má žalobce za to, že rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů, a navrhl proto, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že námitkou týkající se pojmu „zahrádka“ a toho, zda je součástí celé provozovny, se podrobně zabýval správní orgán prvního stupně, přičemž mj. uvedl, že podmínky pro prodej a poskytování služeb stanoví tržní řád. Podle něj je možné na území hlavního města Prahy prodávat zboží nebo poskytovat služby mimo provozovnu k tomuto účelu určenou kolaudačním rozhodnutím podle stavebního zákona, pouze na místech uvedených v příloze č. 1 tržního řádu, nejde-li o druhy prodeje zboží nebo poskytování služeb, na které se toto nařízení nevztahuje nebo které jsou zakázány. Místa uvedenými v příloze č. 1 tržního řádu jsou i „restaurační zahrádky po 22. hodině“. Podle § 1 odst. 5 tržního řádu je restaurační zahrádka místo mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle stavebního zákona, na kterém se na zpevněném povrchu prodává zboží a poskytují služby v rámci ohlašovací řemeslné živnosti „hostinská činnost“, které je k výkonu této činnosti vybaveno a funkčně souvisí s provozovnou, určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím a musí mít stejného provozovatele jako uvedená provozovna. Podle § 7 odst. 1 se tržní řád kromě jiného nevztahuje na poskytování služeb a prodej zboží v restauračních zahrádkách v době od 8:00 do 22:00 hodin, tj. v této době je možno provozovat restaurační zahrádky, i když není uvedena v příloze č. 1 tržního řádu. To je i případ žalobce.

Pokud jde o námitku žalobce, že zahrádka je součástí celé provozovny a je s ní stavebně nedílně spojena, žalovaný uvedl, že podle kolaudačního rozhodnutí vydaného Obvodním úřadem v Praze 2 dne 28.6.1993, čj. Výst.: 13123/1619/93/Jíl/D, kterým se povoluje užívání restaurace PRINCIPE v domě č.p. 658 v Praze 2, Anglická 23 (v současnosti provozovna žalobce), není ani zmínka o restaurační zahrádce umístěné ve vnitrobloku jako součástí této provozovny – tento prostor je označen v přiložené dokumentaci jako „zahrada-restaurace“. Žalobci nikdy nebyla povolena ani žádná stavební úprava, která by vedla ke stavebně technickému rozšíření provozovny.

Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu vyplynuly následující rozhodné skutečnosti:

Správní orgán prvního stupně připsal ze dne 3.11.2008 zahájil řízení ve věci správního deliktu podle § 29 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 1 odst. 1 a 5 tržního řádu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že ve dnech 31.7.2008, 7.8.2008, 8.8.2008 a 2.9.2008 jako provozovatel restaurace „Z. č.“ na adrese A. 23, P., poskytoval služby v restaurační zahrádce po 22. hodině, ačkoliv tato restaurační zahrádka není uvedena v příloze č. 1 tržního řádu.

Žalobce v průběhu řízení mimo jiné poukázal na to, že prostor vnitrobloku domu je nedílnou součástí jeho provozovny. Na podporu své námitky předložil správnímu orgánu prvního stupně smlouvu o nájmu nebytových prostor ze dne 26.10.2007, v nichž je umístěna restaurace. Předmět nájmu byl v této smlouvě vymezen tak, že se jedná o nebytové prostory

v domě č.p. 658 v katastrálním území V., a to prostory umístěné v suterénu, které slouží jako sklady, a prostory umístěné v přízemí, které slouží pro potřeby restauračního provozu (kuchyně, vlastní restaurační místnosti, sociální zařízení, zázemí restaurace), a dále zahrada ve dvoře domu, která bude nájemcem využívána pro stejný účel jako nebytové prostory výše uvedené. Podle žalobce je tedy tento prostor ve vnitrobloku součástí restaurace, nikoliv předzahrádkou, neboť předzahrádka situována na přilehlé komunikaci, resp. chodníku. O předzahrádku se vzhledem k tomu, že tento prostor byl pronajat s ostatními nebytovými prostory, jednat nemůže. Vzhledem k tomu bylo podle žalobce možné i v této části jeho provozovny poskytovat služby po celou dobu provozních hodin (tedy i po 22. hodině).

Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 25.6.2009, č.j. ZIV/7745/08/VI/1012048/42 uložil žalobci pokutu ve výši 10.000,- Kč za porušení ustanovení § 1 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 1 odst. 5 tržního řádu, kterého se dopustil tím, že ve dnech 31.7.2008 v 0:40 hodin, 7.8.2008 v 0:10 hodin, 7.8.2008 ve 23:02 hodin, 8.8.2008 ve 22:57 hodin a dne 2.9.2008 ve 22:34 hodin provozoval restaurační zahrádku související s provozovnou restaurace „Z. č.“ na adrese A. 23, P., resp. prodával a poskytoval služby v restaurační zahrádce po 22. hodině, přestože prodávat zboží nebo poskytovat služby v restaurační zahrádce v době po 22. hodině je možno pouze na místech uvedených v příloze č. 1 tržního řádu, přičemž restaurační zahrádka ve vnitrobloku na adrese A. 23 v P. v seznamu, který je přílohou tržního řádu, uvedena není. Pokud jde o výše uvedenou námitku žalobce, správní orgán prvního stupně v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že předložená nájemní smlouva představuje pouze doklad prokazující užívací právo žalobce k objektům nebo místnostem provozovny. Podmínky pro prodej a poskytování služeb v restaurační zahrádce v době po 22. hodině stanoví tržní řád, podle něhož je na území hlavního města Prahy možno prodávat zboží nebo poskytovat služby mimo provozovnu k tomuto účelu zkolaudovanou kolaudačním rozhodnutím podle stavebního zákona pouze na místech uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení. Podle § 1 odst. 5 tržního řádu je restaurační zahrádka místo mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle stavebního zákona, na kterém se na zpevněném povrchu prodává zboží a poskytují služby v rámci ohlašovací řemeslné živnosti „hostinská činnost“, které je k výkonu této činnosti vybaveno a funkčně souvisí s provozovnou. Restaurace zahrádka musí mít stejného provozovatele jako provozovna a může být vybavena chladícím, mrazícím, popřípadě výčepním zařízením sloužícím pro provoz zahrádky. Názor žalobce, že předzahrádka je určena nebo její prostor stanoven na přilehlé komunikaci, resp. chodníku, který je vyčleněn příslušným rozhodnutím silničního správního orgánu, proto podle správního orgánu prvního stupně nemá oporu. Skutečnost, že si žalobce k provozování své hostinské činnosti pronajal spolu s nebytovými prostory i zahradu ve vnitrobloku, neovlivňuje charakter tohoto místa ve vztahu k provozované činnosti (ve vztahu k této zahradě jde o provozování restaurační zahrádky).

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž mimo jiné námitky (jichž se žalobní body netýkají) uvedl: „*Pokud správní orgán zdůvodňuje, že zahrádka, která je součástí celé provozovny, nesmí být provozována po 22. hodině, tak toto tvrzení je v rozporu se stanovenou provozní dobou téže restaurace, neboť při schvalování provozní doby uvedené restaurace nebylo nikdy firmě P. s.r. o. samotným příslušným orgánem, resp. příslušným odborem Magistrátu hl. m. Prahy stanoveno žádné omezení. Uvedený prostor, kde měl údajně jen dle strážníků Městské policie hl. m. Prahy být porušován příslušný předpis, je nedílnou součástí samotného restauračního zařízení, tento není možné oddělovat od ostatních prostor, navíc personál uvedené restaurace má řádné instrukce o povinnosti poučit zákazníky*

zachovávat po 22. hodině večer klid, proto strážníci Městské policie měli přestupek projednat s osobami, které prý měly noční klid rušit. “

Žalovaný v napadeném rozhodnutí k této odvolací námitce konstatoval, že byla vyřešena již v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně, nemá souvislost s předmětem správního řízení, tedy postižením porušení tržního řádu a nemůže mít vliv na rozhodnutí odvolacího orgánu, neboť skutečnost, že restaurační zahrádka byla provozována v rozporu s tržním řádem byla v řízení před správním orgánem prvního stupně prokázána.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst.1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.). Soud přitom dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**. Vedly ho k tomu následující důvody:

Žalobce napadenému rozhodnutí žalovaného vytýká, že se nevypořádalo s jeho odvolací námitkou. Judikatura správních soudů dospěla k závěru, že situace, kdy se odvolací orgán opomene zabývat některou z odvolacích námitek, nijak se s ní nevypořádá a z odůvodnění rozhodnutí o odvolání není seznatelné, proč správní orgán považuje námítky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí o odvolání pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (tak např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ve věci č.j. 7 Afs 116/2009-70 ze dne 25.11.2009, či č.j. 3 As 51/2007-84 ze dne 23.7.2008).

Jak vyplývá z výše uvedené rekapitulace, předmětem řízení bylo uložení sankce za správní delikt spočívající v porušení ustanovení § 1 odst. 1 tržního řádu, podle něhož na území hlavního města Prahy je možno mimo provozovnu k tomuto účelu určenou kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona nabízet, prodávat zboží nebo poskytovat služby na místech uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení, nejde-li o druhy prodeje zboží nebo poskytování služeb, na které se toto nařízení nevztahuje nebo které jsou zakázány. Místa uvedenými v příloze č. 1 k tomuto nařízení jsou tržnice, tržště, tržní místa, restaurační zahrádky v době po 22.00 hod., místa pro konání trhů, trasy pro pojízdný prodej zboží nebo poskytování služeb, předsunutá prodejní místa a místa pro nabídku zboží. Restaurace zahrádka se přitom rozumí podle § 1 odst. 5 tržního řádu místo mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona, na kterém se na zpevněném povrchu prodává zboží a poskytují služby v rámci ohlašovací řemeslné živnosti „hostinská činnost“, které je k výkonu této činnosti vybaveno a funkčně souvisí s provozovnou, určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona. Restaurace zahrádka musí mít stejného provozovatele jako uvedená provozovna a může být vybavena chladícím, mrazícím, popř. výčepním zařízením sloužícím pro provoz zahrádky.

S ohledem na obsah ustanovení § 1 odst. 5 tržního řádu bylo jednou z okolností, s níž se měl správní orgán prvního stupně vypořádat, otázka, zda prostor, v němž mělo dojít k deliktnímu jednání, je restaurační zahrádkou ve smyslu tohoto ustanovení. Žalobce v řízení před správním orgánem prvního stupně uplatnil námitku, jejíž podstatou bylo tvrzení, že prostor zahrádky je součástí provozovny restaurace, neboť byl 1) pronajat společně

s nebytovými prostory tvořícími provozovnu restaurace, 2) nejde o zahrádku umístěnou na pozemní komunikaci, resp. chodníku, nýbrž o zahradu ve vnitrobloku. Jak vyplývá z rekapitulace rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, správní orgán prvního stupně se obsahem této námitky podrobně zabýval a uvedl argumentaci, která umožňuje seznat, jakými úvahami byl při hodnocení této námitky veden.

Z tohoto pohledu je podstatné, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pouze znovu uvedl, že má za to, že zahrádka ve vnitrobloku domu je součástí celé restaurace, aniž uvedl jiné důvody, než které byly uplatněny v řízení před správním orgánem prvního stupně, resp. důvody, proč považuje způsob, jakým byly jeho námitky v řízení před správním orgánem prvního stupně vypořádány, za nesprávný. Za těchto okolností šlo o námitku obsahově totožnou, jaká již byla uplatněna v řízení před správním orgánem prvního stupně. Jestliže při přezkumu takto koncipované námitky odvolací orgán odkázal na závěry správního orgánu prvního stupně, nelze považovat způsob vypořádání takové odvolací námitky za nepřezkoumatelný, neboť je zřejmé, že žalovaný sdílel skutkové a právní závěry správního orgánu prvního stupně, které byly přitom učiněny ve vztahu k obsahově totožné námitce.

Pokud žalobce namítal, že se žalovaný v rozhodnutí o odvolání nevypořádal s jeho námitkou, že „restaurační zahrádka“ je umístěna fakticky ve dvoře objektu, je stavebně nedílně spojena přímo s restaurací a je provozována neustále pouze s ohledem na počasí, protože se jedná o polykarbonátem zastřešený, ale nevytápěný prostor, ohraničený přímým vchodem z restaurace a venkovními obvodovými zdmi přímo sousedících okolních objektů, lze konstatovat, že s takto formulovanou námitkou se žalovaný v rozhodnutí o odvolání vypořádat nemohl, neboť nebyla v řízení o odvolání vznesena. Odvolací orgán přitom podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy; správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává však jen **v rozsahu námitek** uvedených v odvolání. Pokud tedy námitka, jejíž absenci v úvahách odvolacího orgánu žalobce zdůrazňuje, vůbec vznesena nebyla, nelze žalovanému vytýkat, že se jí nezabýval.

Za těchto okolností soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. netrpí, a proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst.1 s.ř.s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, příslušelo by mu proti žalobci proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Protože však žalovanému žádné náklady ve smyslu § 57 odst. 1 s.ř.s. nevznikly, soud rozhodl, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. října 2013

JUDr. Karla Cháberová,
předsedkyně senátu